

Kære menighed

Kære Anne Marie og kære Mette

Brede, Emmerlev, Visby, Ballum, Sønder Skast, Randerup og Hjerpsted – det er navnene på de syv sogne, som nu indgår i det ene og samme pastorat, Brede pastorat.

Syv gamle og fine kirker i et naturpræget smukt landskab.

Det kan godt være, der nogle steder her i pastoratet er blevet langt mellem husene, befolkningstallet er faldet, sådan som det sker så mange steder udenfor de store byer, men livet leves jo fortsat her på mangfoldig vis, fuld af glæder og sorger.

Børn kommer stadigvæk til verden, bliver døbt, unge konfirmeres, par vies og mennesker dør. Og kirkeklokkerne ringer morgen og aften, og de kalder os også til gudstjeneste. Hver eneste gang for at minde os om det, som bærer vores liv: troen, håbet og kærligheden. Et evangelium, som I to som præster er sat til at varetage her i sognene.

✠

Jeg havde forleden fornøjelsen af at læse om de syv kirker her i pastoratet, læste om den en for en. Det er jo alle sammen perler, nogle pga. beliggenheden og andre pga. særligt inventar og alle fuld mange rige spor af fortiden og knyttet til mange menneskers liv gennem århundreder.

Det slog mig så også under læsningen, hvordan alle de gamle middelalderkirker jo er indviet til en bestemt helgen. Ballum kirke til de søfarende helgen St. Nikolaus. Emmerlev til disciplen Andreas, Hjerpsted til St. Hans, dvs. Johannes Døberen. Og hele fire kirker, heri blandt Brede kirke var indviet til St. Laurentius, St. Lars. Det er Brede, Randerup, Sdr. Skast og Visby kirker. De er alle indviet til St. Laurentius, St. Lars.

Vi har for længst fjernet os fra den katolske helgendyrkelse. Reformatorerne gjorde op med dem. Det er ikke helgenerne, vi skal påkalde, men Gud. Og det er alt nok, at vi takker og priser ham som skaber og frelser. Takker ham for hans søns død og opstandelse fra de døde, for det håb, han har bragt ind over vores liv. Men samtidigt slog det mig, at der nu alligevel også er noget ganske opbyggeligt over disse navne, som er knyttet til kirkerne fra middelalderen. Det at menneskenavne som Nikolaj, Hans, Lars, og vi kunne også hvis vi kiggede lidt længere omkring finde pigenavn som Maria knyttet til kirkens hus. Kirkerne er Guds huse, men klokkerne kalder på os, som bærer menneskenavne og evangeliet lyder til os hver især, til Mette og Hans, til Anne Marie og Kræn, til Henning og

Anna, osv. Kirkerne er guds huse, men huse til at samle, forsamle os i. På den måde forekommer disse gamle helgennavne knyttet til kirkerne egentlig ganske opbyggeligt. De minder os om, at det er håbefulde ord, som lyder til os, lyder ind i det fællesskab, vi er givet og som vi er forpligtet på. Jeg vil ønske det fortsat må ske her i pastoratet.

Jeg ved, at opgaven er i gode hænder, Anne Marie og Mette, og at der er vilje til at finde gode veje frem hos jer i menighedsrådene. Jeg håber også, at I to præster fortsat må trives i jeres embede. I har med stor og imponerende gåpåmod taget fat på den nye udfordring med at indgå i et syv sogns pastorat. Og jeg vil ønske for jer, at I må få glæde af samarbejdet med hinanden.